

Rozhovor s literátem, hudebníkem a nakladatelem Josefem „Pepsonem“ Snětivým

Mladého umělce inspiroval Čechov a Petr Vok

JITKA KODÉROVÁ

Čáslav – Knižně hudební beseda s Josefem Snětivým, autorem knihy Samolásky a soulásky, a Miloněm Čepelkou, autorem povídkové knihy Svědectví inspektora Toufara, se koná v pondělí od 17 hodin v čáslavské knihovně.

V Čáslavi budete hovořit o své knize Samolásky a soulásky. Co vás inspirovalo k napsání této knihy?

Hlavně Anton Pavlovič Čechov a jeho nádherné povídky, v nichž se vnějškové jakoby nic neděje, ovšem pak se stane něco nepostřehnutelného, něco, co hlavní hrdinové třeba ani nezaregistrují, a narodí se či zemře láska, zkrátka jejich vztah už není jako dřív. I já jsem se pokusil – aniž bych se jakkoli pokoušel srovnávat se s tímto velkým – postihnout takové momenty.

Kniha se zabývá vztahem dvou pohlaví, mohou se v ní sami čtenáři najít, respektive své problémy, zážitky, pocity?

Určitě ano, vždyť každý z nás hledá, nachází či ztrácí lásku. Kromě toho jsem každou z kvintetu povídek umístil do různých prostředí, která jsem poznal díky svému pestrému životu – okamžiky štěstí i osamění tak konkrétní hrdina zakouší třeba v nakladatelství, na trati Pražského půlmaratonu, coby nahý model na Umprum, na obchodním jednání či jako muzikant na pódiu i v záchlusu.

Jak vy sám vnímáte blízký, ale i velmi vzdálený vztah takřka dvou světů – mužů a žen?

Ženy jsou mou velkou láskou a inspirací, ale často také prokletím. Život bez nich si nedokážu představit a jiskřeni mezi mužem a ženou – byť často sklouzne po jakémsi neviditelném hromosvodu do země, aniž by se vybil o milostné akci – je jedním z nejkrásnějších pocitů. Miluji ženskost, stejně jako od mužů očekávám mužnost. Stírání rozdílů mezi oběma pohlavími se mi nelíbí.

Dala by se nějak obecněji popsat vaše tvorba? Na jaká témata se zaměřujete?

V dosavadní próze zejména na vztahy, erotiku a okrajové i zločin. V současnosti dokončuji svou básnickou prvotinu Z deště pod okap, kde budou sladké i hořké okamžiky pochopitelně ještě mnohem koncentrovanější do omezené plochy jednotlivých básní. To, co se mezi lidmi odehrává, se po mém soudu v základních parametrech nemění bez ohledu na technologický pokrok. Proto mě stejně baví

Josef „Pepson“ Snětivý. Foto: archiv

psát třeba román o vztazích v současném divadle, stejně jako překládat z angličtiny autory devatenáctého století nebo se pokoušet nahlédnout do duše obrovské a nedocenené osobnosti, jakou byl Petr Vok z Rožmberka – knihu o něm bych v letošním roce také rád dokončil.

Ve vaší tvorbě se objevuje i zaměření na děti, konkrétně na malé fotbalisty. Proč zrovna fotbal patří k vašim koníčkům? Jaké je psaní pro dětského čtenáře?

Fotbal je mou celoživotní vášní, byl jsem v něm na hřišti žádnou stopu nezanechal – možná to napravi moji dva synové. O této hře jsem napsal jednu knihu pro dospělé (a další s pracovním názvem „Český fotbal 2012“ právě vzniká), ale ještě větší radost mám z Deníku malého fotbalisty, do nějž si kluci i holky mohou zaznamenat celý svůj fotbalový rok. Jinak jsem ovšem pro děti zatím nic nepsal a je to pro mě do budoucna výzvou.

Co obnáší autorství knihy? Rodí se těžko, nebo vám jde psaní lehce od „tužky“?

Možná to bude znít přízemně, ale zejména větší literární útvar je nutné především „vysedět“, tedy věnovat mu stovky až tisíce hodin přemýšlení a namnoze úmorného přidávání písmenek. Samozřejmě, nejprve musím mít nápad, sestavit synopsi, vypracovat dějovou oblohu, promyslet vnější atributy i vnitřní život jednotlivých postav, stejně jako vztahy mezi nimi, ovšem samotné psaní je – alespoň v mém případě – činnost velmi zdoluhavá a obtížná. Trochu jiné je to s básněmi. Tam, pokud jsem v pozitivním či negativním smyslu rozjítřen a mám třeba jen slovní spojení, báseň se může zrodit během deseti minut.

Kromě psaní prózy a poezie máte i řadu dalších uměleckých aktivit, můžete je čtenářům z Kutnohorska přiblížit?

Co se literatury týká, zmínil bych svou občasnou překladatelskou činnost, kdy jsem se věnoval autorům, jako jsou Charlotte Brontëová či Joseph Sheridan Le Fanu. Odmalička jsem ovšem posedlý hudbou, začal jsem na dechové nástroje, dnes hraju zejména na saxofony, klarinet a zobcovou flétnu, a postupně si přibral i piano a klávesy. Od vážné hudby přes folklór a dechovku jsem se dostal až k rocku, popu a soulu. V současnosti vystupuji jednak sám, jednak se dvěma naprosto odlišnými kapelami – Sly Rabbits je „funky gang“, zatímco Ztraceni v překladu vokálně-instrumentální sekcupeni, které hraje a zpívá světové megahity s českými texty, což je v našich podmínkách myslím dost ojedinělé. Na pomezí hudby a literatury pak jsou mé písňové texty.

Mladým chybí láska ke knihám

Přitom jste ještě založil Nakladatelství ČAS. Jak vnímáte postavení a význam knih v současné společnosti?

Četba z života lidí nevymizí, byť u mladé generace často chybí soustavnější vedení k lásce ke knihám. Prodeje bohužel rok od roku klesají, ale důležitější je, že zůstává nakladatel, je to pro mě krásná práce.

Řada lidí zkoušela psát, a tak každému vrtá hlavou, co se svými „rukopisy“. Chodí za vámi jistě hodně autorů. Jak oddělíte takzvané zrno od plev?

Jednoduše – přečtením první a poslední stránky. Pokud mě nezaujímou, většinou nemá smysl pokračovat v četbě. Ale za každý zasláný rukopis jsem vděčný a vždy zdvo-

řile odpovím.

Jak vidíte současnou situaci spojenou s produkcí knih a navýšením DPH?

Tento stát dokáže do správených kapes „ulít“ desítky až stovky miliard korun ročně, ale kvůli stovkám milionů, získaným navýšením DPH, výrazně omezí produkci hodnotných knih. K tomu, myslím, není co dodávat.

Do Čáslavi přijedete společně s autorem druhé knihy Miloněm Čepelkou. Jeho knihu jste vydal. Mohl byste ji čtenářům přiblížit z vašeho pohledu?

Miloně je úžasný umělec, přítel a člověk, a jak říkám, mám ho v životě „za odměnu“. Byl po právu proslul jako člen a zakládající člen Divadla Jára Cimrmana, jsem rád, že jsem mohl přispět i k jeho většímu a zcela zaslouženému věhlasu spisovatelskému jako nakladatel již pěti jeho knih. Ta zatím poslední, Svědectví inspektora Toufara / a jiné povídky /, je oktetem strašidelných příběhů, které vás udrží v napětí od začátku až do konce, a kde na pozadí rekneme „škádlení zubaté“ autor osvědčil svou krásnou češtinu a smysl pro vykreslení postav, gradaci děje a překvapivé pointy.

Zmiňoval jste se, že máte ke Kutnohorsku blízký vztah. V jakém smyslu? Inspirovalo vás Kutnohorsko, místo, zážitek či lidé k vaší tvorbě?

Z Kutné Hory a Bohdanče pocházejí někteří mí předkové, a rád se do toho kraje vracím, byť literárně jsem tyto pocity zatím nezpracoval. Ovšem Kutnou Horu řadím spolu s Prahou a jihočeským kvartetem Český Krumlov – Tábor – Třeboň – Jindřichův Hradec k nejkrásnějším českým městům. A starobylá Čáslav za nimi nikterak nezaostává.

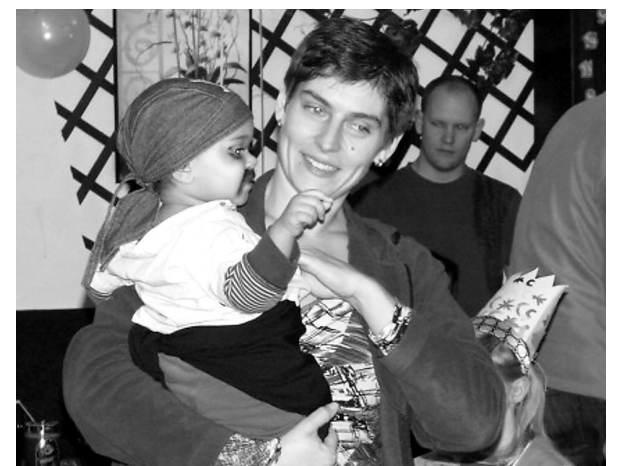
Josef Snětivý

Narodil se v roce 1973. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, ale jeho celoživotní vášní je hudba, které se věnuje coby saxofonista, klavírista, zpěvák, skladatel, textař (například Helena Vondráčková, Pavel Lohonka – Žalman) a producent – v současnosti sólově a se skupinami Sly Rabbits (aktuální album The Way Of The Future) a Ztraceni v překladu.

Je majitelem Nakladatelství ČAS, učitelem angličtiny a překladatelem.

Miluje hudbu, literaturu, výtvarné umění, architektické památky, historii, sport a v neposlední řadě ženy na všechny způsoby.

DĚTI V MALEŠOVĚ OBLÉKLY MASKY

DĚTSKÝ KARNEVAL se uskutečnil v sobotu v Malešově. Karneval se vyvedl a děti se těší na příští rok, kde se opět uvidíme. I my se těšíme a připravíme mnoho soutěží, dobrot a dárků. Foto a text: 4x Monika Tůmová

10. část seriálu Jiřího Davida Kutnohorský Wimbledon

Válka přerušila činnost Sokola i pořádání mistrovství

JÍŘÍ DAVID

Kutná Hora – Dne 24. května 1937 zajíždí TK Kutná Hora do Pardubic k sehrání mistrovského zápasu II. třídy s tamním LTO SK Pardubice a TK Kutná Hora, v něm nečekaně vítězí 8:3.

O týden později vítězí v Přelouči nad tamním tenisovým klubem 7:4. Dne 6. července 1937 se hraje další mistrovský zápas v němž TK Kutná Hora doma prohrává s LTO AFK Kolín těsně 5:6.

TK Vysoké Mýto zajíždí do Kutné Hory k přátelskému utkání, v němž domácí vítězí 5:4.

Dne 11. října 1937 se koná členská schůze u Černého koně, na níž mimo jiné bylo usneseno uspořádat společně

český večírek na zakončení sezony. Byl schválen příspěvek 50 korun na postavení pomníku T. G. Masaryka v Kutné Hoře. Společenský večer se konal 30. října 1937 u Černého koně a byl zdvořilý.

V rámci oslav 20. výročí vyhlášení samostatnosti pořádal tenisový klub ve dnech 4. až 6. června 1938 tenisové mistrovství Kutné Hory. Přihlášek došlo neobvykle mnoho a nebylo možné všechny uchazeče zařadit do herního rozpisu.

15. března 1939 dochází k okupaci ČSR německou armádou a zřízení Protektorátu Čechy a Morava.

V mimořádných poměrech a zvláště pak, když 1. září 1939 vypukla napadením

Polska druhá světová válka, byly ztiženy podmínky na pořádání dalších ročníků župního mistrovství natolik, že se přestala konat.

Nutno dodat, že v tomto roce získala prvenství v dámské dvouhře II. třídy členka TK Kutná Hora Dagmar Janovská.

Mimo župní mistrovství družstev pořádala župa každoročně mistrovské turnaje jednotlivců a podle umístění bylo stanoveno pořadí v šesti soutěžích: dvouhry mužů II. třídy, čtyřhra mužů a smíšená čtyřhra.

Na podzim roku 1938 po mnichovském diktátu mnoho českých lidí přechalo z pohraničí – Sudet do vnitrozemí. V té době přišli do Kutné Hory bratři Koukolíkové, kte-

ří se v následujícím roce iniciativně zapojili do činnosti tenisového klubu jako dobří hráči a organizátoři.

Nacistickou okupací ČSR došlo vzápětí k zániku činnosti LTO důstojníků v Kutné Hoře i v jiných městech a později k zániku i tenisových dvorců v kasárnách.

Zákaz činnosti TJ Sokol měl za následek i zánik tenisových dvorců u letní sokolovny.

Hrají se jen přátelská utkání

TK Kutná Hora udržoval přes celou dobu války činnost, byť značně omezenou. Zasluhu na tom měli MUDr. Janovský, bratři Koukolíkové, R. Jäger, prof. Tomáš, ing. Sou-

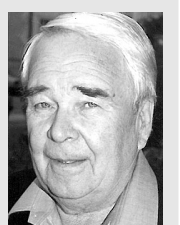
ček a jiní příznivci tenisu.

Po dobu okupace se župní mistrovství nekonala, ale hrála se přátelská utkání s blízkými kluby z Kolína, Čáslavi, Přelouče, Chrudimi, Pardubic i Prahy. Dobré styky byly mezi TK Kutná Hora a LTO SK Škoda Praha, který měl tenisové dvorce na Zlíchově.

Z dochovaného zápisu ze dne 26. září 1943 nutno uvést jedno z mnohých přátelských utkání, kdy TK Kutná Hora zajíždí do Prahy na Zlíchov a vítězí nad LTO Škoda 8:4. Klub si udržuje slušnou herní úroveň, na čemž měli zásluhu hráči, jako byli Bůžek, dr. Jelínek, Kudrnáč, bratři Koukolíkové, Dagmar Janovská, Marie Zvěřinová aj.

Autor

Jiří David je stále vitální senior, bývalý knihtiskař, který měl nejblíže vztah k tisku novin a knih. Proto k jeho zájmu patřila později novinařina. Napsal a vlastním nákladem vydal tři knihy s kutnohorskou, většinou sportovní tematikou.

Příště čtěte

Poválečná obnova tenisu. Jedenáctý díl seriálu vyjde 3. března v tištěném vydání Kutnohorského deníku.